

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 4

w Sobotę dnia u. Stycznia Roku 1800.

z Paryża d. 24. Grud.

Cabanis w radzie 500 czytał uwagi nad nową konstytucją, które do druku podane zostały, i z których następujący wyjątek umieszczamy:

„Prawodawstwo składa się z trzech co do istoty różnych czynności: z projektu, z obrad, i przyięcia. Projekt prawa nie powinien być podawany przez to samo zgromadzenie, które go przyjmuje, to jest rzecz widoczna; także obrady powinny być bez wpływu władzy wykonawczej, która tylko prawa wykonywać powinna, i tego uczy nas doświadczenie.”

„Trybunał powinien się z najszybciej i najwymowniej składac meżow; ten ma prawo rozstrząsać czynności rządu w jakimkolwiek bądź względzie, mówić z nieograniczoną wolnością i podawać do druku swoje myśli.”

„W tak iey Rzplitey, iaką jest Francya, władza wykonawcza koniecznie być mocną powinna, oraz mieć iednośląność myśli i czynności; tę wielką własność monarchicznej konstytucyi powinna sobie Rzplita przywłaszczyć. Jawną jest rzeczą, że iakążkolwiek bądź liczba naczelników władzy wykonawczej, zawsze ieden w swojej mocy mieć ią

powinien, a to dla ukończenia obrad i przeprowadzenia wszystkiego do iedney myśli.”

„Stosunek władzy wykonawczej do potęgi uzbroionej przez okoliczności oznaczonym być musi. Nasz stan wymagać może, albo, żeby niektóre członki władzy wykonawczej armią komenderowały, albo, żeby się liczny korpus w bliskości stolicy zgromadził; lecz pierwsze i drugie krótki tylko czas trwać powinno.”

„Rząd, którego to, co się wyżej powiedziało, zasadą jest, zamyka się w podanej konstytucyi. Plan iego tkwił dawno w głowie autora (Sieyès.) Drugi mąż pełen ducha (Buonaparte) pojął go z zadziwieniem, i użył nową sławę w iego poparciu.”

„Gdyby mi zarzucono, że konstytucya nie zamyka w sobie żadnego bezpieczeństwa przeciw zamachom władzy wykonawczej, odpowiedziałbym: iż potrzebuemy rządu żywego, jeżeli ten nie będzie takim, tedy musi koniecznie albo upaść, albo nieprawą władzę sobie przywłaszczyć.”

„Nareszcie, Senat daie potrzebne bezpieczeństwo przez swój niewzruszony umysł, Trybun przez swój niespokojny charakter, a minister przez swoją odpowiedzialność,

Niespokojny unykt Trybunatu nie może także być niebezpiecznym, ponieważ tu nie tak, jak w radzie 500, partya prawa stanowi, owszem ię krzyk, jeżeli jest za gwałtowny, oburzy przeciw sobie opinią publiczną."

Uważamy, (mówi jeden z dzienników,) że w nowej konstytucyi nie masz wzmianki o żadnej deklaracyi praw obywatela. Uznano na koniec niebezpieczeństwo owych wyznaczających prawideł, które sobie każdy podług swego widzi mi się tłumaczyć, i które w ręku facyonistów ogromnym zawsze były orężem. Także nie zawiera w sobie konstytucya nie o swojej przyszłej rewizyi, nie o wolności druku, nie o straży Konsulów, nie o liczbie ministrów i konsyliarzów narodowych, nie o ich pensyi i t. d. Te szczerby znaczą, one co dobrego albo złego? To czas pokaże.

Rachują teraz, że pensye publicznych urzędników nowej konstytucyi 4 miliony mniej wynoszą, niż dawniej.

Dnia 17. uchwaliły kommisye za 150 milionów asygnatów gruntowych, które na pewnej masie dóbr narodowych hypotekowane być mają. Szacunek niesprzedanych jeszcze dóbr narodowych wynosi 300 milionów.

Jeden z tutejszych dzienników mówi o wybuchłej w Konstantynopolu rewolucyi, w której Wielki Sultan życie utracić miał.

Listy z Włoch donoszą, że Lord Nelson ułożył plan atakowania Malty, po którym spodziewa się pomyślnego skutku. Spodziewano się, że oblężenie tej wyspy jest nadaremne, i że przez atak potężny z strony morza i lądu do poddania się przymuszona być powinna. Tym końcem przedsięwzięto użyć do tego 2000 wojsk angielskich, znajdujących się teraz w Messynie; z którymi

złączy się znaczny korpus posiłkowy z Mionorki.

z Paryża d. 24. Grud.

Rada narodowa podzieloną została na 5 wydziałów, to jest: na wydział wewnętrznych interesów, marynarki, wojny i prawodawstwa. Każdy wydział ma jednego prezydenta, którego pierwszy Konsul obiera i jego urząd przedłużyć może. Każdy prezydent ma 35,000 a każdy członek rady narodowej 25,000 liwrow pensyi. Do rady narodowej wyznaczone są następujące osoby:

„W wydziale wewnętrznych interesów: Röderer prezydent, Regnaud, de St. Jean, d'Angely; bywszy minister Benzech i Chapral. W marynarce kontreadmirał Gantheaume; prezydent: Fleugieu, Rhedon, i Champigny. W wydziale skarbu: Cretet prezydent; Devaines, Tarbé, Jolivet, Regnier i Fouchroy. W wydziale wojny: generał Brune, dotychczasowy komendant w Holandyi, prezydent, Petiet bywszy minister wojenny, Gassendy i generał Dejean. W wydziale prawodawstwa: Boulay, prezydent Emmery, Moreau, Berlier i Real. Oprócz nich mianowane jeszcze zostały inne osoby konsyliarzami narodowymi. Wszyscy zgromadzili się onegdaj u Konsula Buonaparte, końcem urzędzenia swego kolegium."

Wczoraj żądali Konsulowie wprowadzenia nowej konstytucyi, i dla tego Berenger czytał rapport treści następujący:

„Prawo dnia 10. Listopada wyznaczyło 19. dzień Lutego do zgromadzenia się ciała prawodawczego; ale naglące przyczyny przyspieszyły bieg interesów. Przyjęcie nowej konstytucyi roku trzeciego nadało ciału prawodawczemu liczną straż dla bronięcia swe-

tey niepodległości. Ale doświadczenie nau-
czyło, iak niedostatecznym był ten sposób.
Teraz zwłaszcza tak liczna straż byłaby zbyte-
czną, ponieważ niepodległość części potęgi
należyte jest określona, i na wszystkich wło-
żona jest potrzeba, aby na życliwość i szacunek
narodu załagowali sobie. Straż ho-
norowa i policyi może być w przyszłości
wzięta z garnizonu Paryzkiego, a tym sposo-
bem zmniejszą się wydatki ciała prawodaw-
czego."

"Po przeczytaniu téy mowy, uchwaliła
kommissya rady 500, co następuje: „Dnia 25.
Grudnia rozpoczną Konsulowie i Senat swoje
urzędowanie, i prawodawcze kommissye zło-
żą swoje obowiązki, skoro uwiadomione zo-
staną o instalacyi Trybunatu, oraz nowego
ciała prawodawczego. Straż ciała prawoda-
wczego zostawia się rozrządzeniu Konsulów.
Senat miewać będzie swoje sesye w pałacu
Luxembourg; ciało prawodawcze w tera-
źniejszym pałacu rady 500, Trybunat w pa-
łacu Egalité, a Konsulowie mieszkać będą
w zamku Thuilleries."

Wczoray czytał Lucyan Buonaparte
swoy raport względem deportowanych, i
wniósł, aby rządowi dano moc przywołania
tych deportowanych, których powrót pod pe-
wnemi warunkami rozumiałby być pożyte-
cznym. Ci zaś deportowani, którzyby bez
przywołania do kraju powrocili, mają być
uważani za emigrantów. Nie wątpimy, że
te projekta jeszcze dziś będą przyjęte."

Bywszy dyrektor Barthelemi, Car-
not, Cochon, Simeon, Portallis i
t. d. śnią na rejestrze tych, którym powrot
ma być pozwolony. Pichegru, Im-
bert, Colomes i inni nie mają nadziei po-
wrotu. Wskazane na deportacyą osoby, któ-
re dotychczas w więzieniu siedziały, wypu-
szczają teraz na wolność, i zostają tylko pod

dezorem. Także los wielu więźniów znajdu-
jących się na wyspie Rhé ma być udecy-
dowany.

Generał Hedouille przekonał się nako-
niec, iż go Szuani oszukali. Píše on, iż
ich z potęgą atakować będzie.

Donoszą z Genui pod dnem 9. Grudnia,
co następuje: „Zaczynamy lękać się o los Li-
guryi. Osirość pory roku i okropny niedosta-
tek żywności przymusza Francuzów do opu-
szczenia ważnych stanowisk. Nieprzyjaciel
grozi przełamaniem linii francuzkiej, 12
francuzkich batalionów piechoty, 6 kompa-
niów artylleryi i rozmaite regimenta kawale-
ryi cofają się dla niedostatku żywności do oko-
lic Lugdunu i wgląb Francyi. Cham-
pionet przeniosł już swoją główną kwaterę
do Nicei. Armia włoska obejmowała 142
mł na górach, broniła 25 wozów, z któ-
rych każdy przynajmniej trzema tysiącami
wojaka obsadzić należało i nie liczyła tylko
63,000 ludzi, między któremi tylko 2000 ka-
waleryi znajdowało się. Liczba chorych wy-
nosiła zawsze 12,000. Ta armia otrzymała
tylko 6000 mundurów, 30,000 koszul i
12,000 par trzewików. W gotowych pienią-
dzech poślano jej tylko 1 milion 400,000.
Armia powinna była mieć 150 armat; lecz
miała tylko tyle koni, ile do 20 armat potrze-
ba. Żołnierz cierpiał nader wiele. Wielu
z nich umarło z głodu i prawie wszystkie ko-
nie pozdychały dla niedostatku furazów. Prze-
ciwnie zaś liczna armia austryacka naylepięj
opatrzona była w żywność."

Powiadają, (mówi l'ami des loix) o przy-
wroceniu Rzpłtey Weneckiej, Rzpłtey Ci-
salpińskiej i t. d. Lecz wprzód potrzebaby
pomyśleć o Rzpłtey Francuzkiej. Z tém
wszystkiem pewno jest tym, czasem, że pa-
tryoci neapolitańscy uknowali spisek na ko-
rzyść wolności; który im się udał; wyrzegli

władze królewskie, a opanowawszy Neapol, zaszczerpili troykolorowe chorągwie. — Ten sam dziennik dodaie, że Król Jegomość Pruski prezentując Obywatela Duroc osobom swego dworu, rzekł: „Prezentuję wam adiutanta iednego z najsławniejszych mężów.”

Z Egiptu dochodzą nas pomyślne wiadomości. Francuzi są tam zawsze zwyciężcami.

Wyjechał tu ztąd kuryer do Wiednia wysłany przez pierwszego Konsula, informujemy, iż wiezie z sobą ultimatum pokoju.

z Moguncyi d. 27. Grud.

W naszej okolicy pełno teraz iest woysk francuzkich. 8000 ludzi leży obozem około fortecy. W kantorach wojennych panuje wielka czynność, a chociaż o pokoiu tylko mówią; widać iednak, iż się wojna znowu rozpocząć ma. Mówią, że armia reńska 100,000 ludzi wynosić będzie.

z Frankfortu d. 28. Grud.

Wczoray wkroczyła francuzka kawaleria do Höchst i Königstein, żądając między innemi 200 koni do artyleryi. W Moguncyi czynią Francuzi rozmaite przysposobienia do obrony, i wycięli w okolicy wszystkie drzewa.

Woyska palatyńskie wymaszerowały z Mannheimu, a na ich miejsce przemaszerowało 3000 Austryaków. Armia Arcyksięcia Karola, rozłożyła się dla ośrości mrozow po zimowych kwaterach.

z Bruxelli d. 19. Grud.

Mówią codziennie o bliskiem urządzeniu armii polnocney. — Poruszenia woysk na wszystkich punktach naszych departamentow, zostają czynne od kilku dni. Przybywają tu bataliony posłkowe z różnych departamen-

tow wewnętrznych, dla zastąpienia tych woysk, które pomaszerowały do Renu i Paryża.

z Szwajcaryi d. 21. Grud.

Dyrektor Lahare z niektórymi członkami dyrektoryatu chciał odłożyć ciało prawodawcze, lecz iego zamiar nie udał się i stał się powodem wielkiego rozłátrzenia przeciw Dyrektoryatowi. Wszędzie mówią o przywroceniu bywszego dyrektora Glaire, którego inie każdy szacuje. W senacie żądano ustanowienia kommissyi, któraby się zatrudniała sposobami przywrocenia zgody i iedności; ale wniosek ten odrzucono.

Obydwie rady ustanowiły niektóre uchwały zmierzające do ulżenia nędzy xięży.

Generał Lecourbe obieżdża od kilku dni dywizye swojej armii.

Gdy ubóstwo i żebractwo powiększa się bardzo w Szwajcaryi, przeto w Zürich ustanowiono rozmaite instytuta, końcem wsparcia najsłabszych ludzi. W iednym z takich przysposobiają lekką robotę fabryczną dla nich, w drugim zaś żywią codziennie 300 ubogich.

Rozruchy w Wintertur uśmierzono już. Tamteyś mieszkańcy musieli pozwolić na rozkaz rządu względem wyprożnienia zbroiowni.

z Medyolanu d. 14. Grud.

Generał Xiążę Lichtenstein, który ziednał sobie chwałę przez zdobycie fortecy Coni, przejeżdżał przez Medyolan, udając się do Wiednia.

Francuzi uczynili, iak mówią, nowe poruszenia z strony fortecy Novi i Aquí. Dnia 6. generał Hrabia Hohenzollern atakował w Novi korpus nieprzyaciółki złożony z 8000 ludzi, i wyparował go z te-

go miała, z stratą 400 zabitych, rannych i w niewolę zabranych. Francuzi cofnęli się do fortecy Gavi, i do stanswitka Bochetta, gdzie się mocno ufortyfikowali. Nie masz jeszcze nic pewnego względem fortecy Terravalle, i twierdzy Ceva, które Francuzi raz atakowali, drugi raz opuszczali; lecz zdaje się, że te 2 twierdze są jeszcze w mocy Austryaków.

Dowiadujemy się z Turynu, że ochotnicy piemontcy użyci do oblężenia twierdzy Coni, powrócili znowu do swoich domów.

z Hamburga d. 20. Grud.

W naszych gazetach czytamy anegdotę, czyniącą honor łaskawości i wielkości umysłu Imperatora rosyjskiego:

„Major huzarów Barnaszyn, człowiek złych postępków, chęcił się przed wszystkimi oficerami swego korpusu, iż potrafi zamordować Imperatora Pawła I. Sześciu go kazał go za to aresztować i zaprowadzić do Petersburga.”

„Imperator ciekawy widzieć człowieka, który mu życie odebrać chciał, kazał go przyprowadzić przed siebie; lecz nie widział w tym nieszczęśliwym, tylko gatunek dzikiego zwierzęcia, niezdadnego do żalu, i niegodnego przebaczenia. Imperator kazał więc kończyć proces i przemienić karę śmierci na więzienie wieczne.”

„W 6. miesięcy potem Imperator uwiadomiony, że Barnaszyn okazywał wielką spokojność i żałował za występki, kazał go wezwać do siebie. Samotność i niewola ułagodziły duszę obwinionego, który upadł do nóg swego rządcy, uznał okropność swego występkę, żądał łaski i otrzymał ją. Oprócz tego Imperator umieścił go w swojej gwardyi, dał mu znaczną sumę pieniędzy, i

przyznał mu awans podług rangi marszałka; a tak ten, który rano rozumiał, iż zakończy swoje życie w więzieniu, nie miał sobie już czego więcej życzyć wiecznem tego samego dnia. Cała Gatazyna świadkiem była tej pięknej czynności.”

z Wiednia d. 25. Grud.

Przybyło tu 2 kuryerów z Francji, a 1 z Hiszpanii.

Ponieważ dwór nasz przedsięwziął wierny następować toczyć wojnę z największą potęgą i natężeniem, i jeżeli do pokoju nie przyszło, przeto zatrudnia się teraz wszelkimi do tego przysposobieniami. Listy z Petersburga donoszą, o podobnych przysposobieniach wojennych tamtejszego dworu. Powiadają jednak, że Moskale w przyszłej kampanii w nowym punkcie wojować będą.

Od kilku dni przemaszerowało tu z wszystkich okolic, a mianowicie z Węgier, tak wiele wojska przeznaczonego do armii, iż się w koszarach pomieścić nie może, lecz po przedmieściach rozkwaterowanym być musi.

z Londynu d. 14. Grud.

(przez Paryż.)

Podług zdania Maletta-du-Pan szczęśliwe przybycie Konsula Buonaparte do Francji jest czystym skutkiem trafunku. Buonaparte nie miał żadnej wiadomości o tem, co się działo we Francji. Dyrektor Siyès ułożył swój plan z jak największą biegłością; rozdawszy mniejsze role tak dobrze, iż każdemu były przyzwoite. Wszystko było gotowe, i nie brakowało tylko aktora biegłego, aby umiał grać najpierwszą rolę: Buonaparte, wychodząc z grobu odległego, w którym rozumiano go być zagrzebanym,

ukarła się nadspodziewanie w Paryżu, nauczył się swojej roli w krótkim bardzo czasie, i udał ją dobrze z ową energią coraz zadziwiającą, która zwykła powiększać zadumienie ludów."

Podług doniesień z Berlina przedmiot poselstwa Barona Jakobi nie jest już w Londynie tajemnicą dla tych, którzy zdają się mieć większą wiadomość projektów dworu. Powiadają oni sobie, że Baron Jakobi przyniósł propozycje do pokoju powszechnego takie, iż gabinet Londyński nie będzie miał żadnej przyczyny do ich odrzucenia. Sposób sekularyzacji wchodzić będzie po większej części w plan pokoju: Prussy zyskają niektóre kraje na lądzie. Baron Jakobi ma pełnomocnictwo do ułożenia zasadów pokoju powszechnego, i kongres deputowanych ma natychmiast zgromadzić się, iak tylko te zasady podpisane zostaną.

Przyjaciele Sydne'a Smitha skarżą się, iż nie dano temu bohatyrowi, tylko z okrzykiem do strzeżenia wszystkich brzegów tureckich; gdyby był miał więcej, byłby schwytał niezwodnie Buonapartę.

Francuzi chcą być podobni Rzymianom z swymi Konsulami. Co się reszt tyczy, dosyć dla nas, że jesteśmy podobni do Spartanów przez nasze kuchnie publiczne, i naszą zupełną czarną, którą dajemy ubogim.

z Infant d. 19. Grud;

Wtenczas gdy moskiewskie floty przy brzegach morza śródziemnego krążą, i tam zdobycze czynią, Imperator nie spuszcza także z oka krajów na drugiej stronie swego państwa leżących. Wiadomo, że przy granicach Chińskich nową kolonią założyć kazał, której cel do rozprzestrzenienia handlu z Chinami zmierza. Najpóźniejsza zaś wiadomość z Peterzburga datowana dnia 17.

t. m. donosi, że Imperator także w Syberyi do handlu z Ameryką przeznaczoną kompanią pod swoją bezpośrednią opieką przyjął, i teży wolność oraz osobne prawa nadał. Wiadomo także, że niektórzy kupcy z Oszoka postanowili prowadzić handel nie tylko do wysp Kurilijskich, ale też z tamtej strony tychże, aż do lądu amerykańskiego.

Dnia 24. Września, ogłoszony więc został przez Gubernatora prowincyi zgromadzonym w Irkucku na Syberyi członkom moskiewsko-amerykańskiej kompanii, przywilej zabezpieczenia cesarskiej bezpośredniej opieki, który wszystkim współczłonkom kompanii w druku oddano. Zgromadzenie tej kompanii udało się w środ uroczystej procesji do katedralnego kościoła, złożywszy tam swe dzięki; potem obrano 4 kupców na dyrektorów, a dnia następującego, przeznaczony do sesjiow, archiwów i t. d. dom przez Biskupa poświęconym został, i zaraz na tym samym miejscu jednomyślnie uchwalono, złożyć na znak oświadczenia swej wdzięczności za nadany sobie od cesarza przywilej, 60,000 rublow, za które dla garnizonu w Irkucku kamienne koszary wybudowane być mają. Aby zaś nie zmniejszyć funduszu kompanii, nie więcej od tej summy iak 3000 rublow rocznie płacone być mają, tak dalece, iż ta cała summa dopiero za 20 lat wypłaconą będzie.

Liczba drukarniów w państwie moskiewskim, która bardzo zmniejszoną była, powiększoną teraz została z przyczyny koniecznej potrzeby.

Uroczystości, które przy ślubie wielkiej Księżniczki z Arcy Książęciem Palatynem w Gatszynie obchodzono, były bardzo liczne, i przez bal na dworze cesarskim zakończone, podczas którego tańce niemieckie od pierwszego karnawału zabronione, pozwolo-

ne znowu zostały. Niekończenie wielka była radość, którą wszyscy tańczący goście z powodu tego uczuli, a większe jeszcze sprawił ukontentowanie bal sam wszystkim przytomnym.

Dwor moskiewsko-cesarzski dopiero w Styczniu na powrót do Peterzburga powróci.

Różne Wiadomości.

Podług doniesień z Włoch, spokojność oręża austriackiego we Włoszech nie długo trwać będzie. Armia odbiera nader wielkie posiłki, chce korzystać z teraźniejszego położenia armii francuskiej, i po opanowaniu Genui wkroczyć do samej Francji.

Słychać, iż z Tuluzy wypłynie wkrótce eskadra francuska z posiłkami do Malty i Egiptu. W Brest przysposobią także drugą wyprawę zapewne przeciw Irlandji.

Głoszą, że 6000 Batawów pod komendą generała Daendels złączy się z armją francuską nad Renem.

Mniemamy, donoszą z Augszpurga, iż Papież mieszkać będzie w Wenecji i aż do przywrócenia pokoju powszechnego.

Pod czas balu danego przez Konsula Buonaparte generałowi Massenie, spełnił Konsul toast następujący: „Powtórnie wkroczeniu generała Masseny do Medjolanu.”

Donoszą z Londynu, że pod czas uczty danej przez ministra wojennego Berthiera angielskim generałom Knox i Don w Paryżu zapytano się publicznie pod czas stołu: czyli angielskie ministerium zawaroby pokój z Konsulami na takich warunkach, jakich Francya w swoim teraźniejszym stanie spodziewać się ma prawo. Generał Knox odpowiedział, iż jeżeli otrzyma od rządu francuskiego do tego zlecenie na piśmie, obowiązkiem jego będzie, posłać to zapytanie do Londynu, i donieść Konsulom o wypadku odpowiedzi.

Dnia 3. t. m. umarł nagle w Berlinie JW. pierwszy minister, Jmci Pan Karol Wilhelm, Hrabia rzeszy, Finkensteina, w 86 roku życia swego.

Obwieszczenie,

o wydawaniu kwitów na podatek konsumpcyjny.

Dosttręgłszy tego często, iż oficyaliści celni k podatku konsumpcyjnego, na podatki opłacane, pisane kwity wydają, zataiwszy też odebrane podatki, przeto uznaje się za rzecz potrzebną przypomnieć publiczności exystujące już urządzenie, iż wszyscy oficyaliści celni i podatku konsumpcyjnego, z odebranych podatków nie inaczej jak tylko przez wydawanie drukowanych kwitów, lub w książkach podatkowych, tych którzy te podatki opłacać winni, kwitować obowiązani są, z tym upomnieniem, iż domnia do opłacenia takowego podatku obowiązane, jako też wódkę palący, piwowarowie i rzeźnicy obowiązani być mają nie przyjmować innych kwitów jak tylko w książkach

swoich podatkowych, i że inne osoby te podatki tylko za kwitami drukowanymi opłacać mają, w przeciwnym razie, tak się to uważać będzie jak gdyby tego podatku wcale nie opłacili. Dan w Poznaniu dnia 23. Listopada roku 1799.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruss-Południowych.

Obwieszczenie. Ponieważ postrzeżono, że mściarze i przekupnicy obcym żywności na targ sprowadzającym pieniądze nato zadawali, ażeby w następujący dzień targowy przyjeżdżając tu znowu na targ zaraz im prosto żywność do domu niebyszy z nią na publicznym rynku zawieźli, przeto niniejszym się ustanawia, że takowe obstarowania wcale nieprzyzwolone i wszelkie na targ sprowadza-

ne żywności koniecznie do godziny 11. dla każdego na targu wystawione bydź muszą. Mściarze i przekupnicy podług tego zachować się powinni, i potrzebę swą albo w przepisanej odległości mil dwie w okręgu miasta tutejszego zakupić, lub też tym się kontentować mają, co po godzinie 11. pozostaie, o którą jednak pod surową karą przed czasem niezważając na odległość miejsca się targują. Kto przeciw temu ustanowieniu postępuje, sam sobie przypisywać powinien, gdy ie nu zakupiona żywność skonfiskowana zostanie. W Poznaniu dnia 23. Grudnia roku 1709.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

List gończy. Gdy dla popełnionej kradzieży do inkwizycyi pociągniony żydowlkiej cyruliczek Baer Stein, który u tutejszego żyda cyrulika Chaim w kondycyi znajdował się, podług udania jego mający lat 29. z Warszawy rodem, lubo średniego jednak coś mniejszego wzrostu jest, pełną i czarnoszarawą ospowatą twarz mający, szare oberznię-

te włosy, i okrągły kapelusz noszący, ciemno niebieską wierzchnią suknią na którym błaskniące guziki znajdują się, chustkę białą na szyi i długie boty cielęce, ubranym, przez gwałtowne wytłamanie drzwi z więzienia naszego uciekł. Upraszamy więc wszelkie woylkowe osoby wyższych i niższych sądów, oraz wszech iurysdykcyi miejscowych in subsidium juris wspomnionego obwinionego w przypadku, gdyby gdziekolwiek spotkanym został zatrzymać, a za nadgródnieniem unkosztów tu onego transportować kazać. My zaś nawzajem do usług flusznych gotowi i chętnie jesteśmy. W Poznaniu dnia 5. Stycznia roku 1800. Sąd JK. Mci Zydzowski Pruff-Połud.

Do sprzedania. Przybyła tu teraz partya świeżego motkiewskiego kawiaru, którego w fułtowych sądeczkach u pośtańca pocztowego Merkert na pocztie mieszkającego w każdym czasie dostać można.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.